

پښتونخوا Pakhtunkhwa

د پښتنو ټولنيز ولسوليز ګوند خپرونه

۲۳/۲۲ مه ګڼه ۲۰۰۲/۲۰۰۱ کال

Jahrg./vol:2001/2002/14 nummer/ no: 22/23

PASHTOONKHWA / PASCHTUNCHWA

**ORGAN DER SOZIALDEMOKRATISCHEN
PARTEI DER PASCHTUNEN Paschtunchwa/Afghanistan**

ORGAN OF THE PASHTOONS SOCIAL DEMOCRATIC PARTY (PSDP) - Pashtunkhwa/Afghanistan

V.S.I.P / Responsible for Contents:

DR. KABIR STORI

RICHARDSTR. 5

50389 Wesseling - Germany

Tel.: 0049 2236 83463

د خپرونې جرگه: Editorial Board /Redaktion

Ali Khan Mahsood

Hedayat Bangash

Mabariz Zapi

Aziz Sarshar

Nasir Stori

Gul Ghutai Kunarai

علي خان محسود (مسېد)

هدايت الله خان بنگش

خان محمد مبارز خاڼی

عزيز سرشار

نصير ستوري اېسپزی

گل غوتی کونړی

www.pashtoonkhwa.com

pashtoonkhwa@gmail.com

psdp@gmx.net

پښتون/افغان قامی وحدت

د ۲۰۰۰ع کال د نوامبر د میاشتې په ۱۴مه او ۱۵مه نیټه په پېښور کې د پښتونخوا قومی گوند مرکزی صدر ښاغلی محمد افضل خان (خان لالا) په نوښت اوزار د پښتون/افغان قوم نمایندګه او تاریخي جرگه جوړه شوی وه. پدې جرگه کې د لمرې ځل لپاره د هیواد دننه او بهر د پښتنو ټول سیاسي، ټولنیز او قومی مشران او پوهان په یو ټغر باندې راټول شوي وو.

د پښتنو ټولنیز او لسولیز گوند Pashtoons Social Democratic Party (PSDP) مشر ښاغلی ډاکټر کبیر ستوری، او د مشرانو د جرگې غړو هریو ښاغلي حاجی فضل الرحمن شیر، ښاغلي محمد شیرین گردیوال، ښاغلي مبارز خاڼی، ښاغلي انجنیر حبیب الرسول، ښاغلي هدايت بنگش او همداراز ښاغلي صلاح الدین قاضی خیل برخه اخیستي وه. جرگې د پښتون/افغان قوم د قامی وحدت پر پیکره وکره. (د جرگې مقالې او ویناگانې چلپ او د پښتونخوا د پوهنې د دیرۍ پېښور، په زيار په کتابي بڼه کې خپرې شوي دي).

پدې سلسله کې د پښتنو ټولنیز او لسولیز گوند Pashtoons Social Democratic Party (PSDP) د ۲۰۰۱م کال د اګست د میاشتې په ۲۵مه نیټه د پښتون/افغان قامی وحدت تر عنوان لاندې په جرمني کې یو پوهنیز سیمینار جوړ کړ. د دې سیمینار مشر میلمه د پښتون/افغان قومی وحدت د تحریک مشر (کنوینر) او لارښود خان لالا محمد افضل خان وو.

په سیمینار کې د جرمني سرریره د ټولې اروپا څخه د پښتنو سیاسي، ټولنیزو او قومی مشرانو او پوهانو او شخصیتونو (سرتیویونو) په گڼ شمیر کې گډون کړی وو.

سیمینار د مارچ په پنځه نیمو بجو د ښاغلي سید محمد هاشم پلچا صاحب لخوا د قرآن کریم د څو ایاتونو د ترجمې او تفسیر سره پیل شو. د پښتنو ټولنیز او لسولیز گوند (PSDP) مشر ډاکټر کبیر ستوری راغلیو میلمنو او حاضرینو ته هر کلي ووايو او په خپله لنډه وینا سره د سیمینار پرانست. ورپسې د جرمني سوسیال دیموکرات گوند (SPD) له اړخه د پښتنو او المانیانو د سوسیال دیموکراتانو د ډلې مشر ښاغلي ډاکټر گونتر ایکیلی او د (PSDP) د دارالانشاء مشر ښاغلي ډاکټر شیر افضل گردیوال او ورپسې د سیمینار مشر میلمه ښاغلي خان لالا محمد افضل خان برخه والو ته خپلې مقالې واورولې، د گوند د لمرې مرستیال اېډوکیټ علی خان

خپرونکي: د پښتنو ټولنیز او لسولیز گوند
پښتونخوا / افغانستان

Herausgeber: Sozialdemokratische Partei der Paschtunen
Paschtunkhwa/Afghanistan

Publisher: Pashtoons Social democratic Party (PSDP)
Pashtoonkhwa/Afghanistan

زمه وار

V.S.I.P.

Responsible for Contents

پو کتور کبیر ستوری

Dr. Kabir Stori

Richard Str. 5

50389 Wesseling

Germany

Tel.: 0049-2236/ 83463

Fax: 0049- 2236/ 841930

Redaktion:

Editorial Board:

Ali Khan Mahsood

Hidayat Bangash

Mabariz Zapi

Aziz Sarshar

Abdul-Nasir Stori

Gulghutai Kunarai

د خپرونې جرگه:

علي خان محسود

هدايت بنگش

مبارز خاڼی

عزيز سرشار

عبدالنصير ستوري

گل غوتی کونړی

محسود، مقاله د پيغلي ملالی گړديوال لخوا اولوستل شوه، د گوند د ښځو ټولني د مشري ميرمن ښاپيرې شينواري پيغام د پيغلي څانگي شينواري له خوا اوراندي شو. بيا د گوند دوهم مرستيال محمد شيرين گړديوال خپله مقاله او د گوند د مشر سلاکار حاجي فضل الرحمن شير خپله وينا برخه والو ته واورولي، د سيمينار دوهمه برخه د موسيقي برخه وه چې د پښتو دخور ژبو سندرغاړو ښاغلي مشال او ښاغلي محمد نادر صديقي په ښکلو پښتني سندرو ښکلي شوي وه. سيمينار د ماخستن په يو ولسو بجو پای ته ورسيد.

د پښتون/افغان قومي وحدت د غونډو سلسله:

د غونډو پدې سلسله کې د پښتون ټولنيز اولسوليز گوند (PSDP) د فرانکفورت څانگي په (۲۰۰۱/۹/۱۳) نيټه د المان د فرانکفورت په ښار کې غونډه جوړه کړې وه. د گوند د فرانکفورت د څانگي په مشر تابه ښاغلي لالا اقبال په لڼډه وينا سره غونډه پرانسته، ښاغلي نصير ستوري دخان لالا لڼډه سوانح (بيوگرافي) ولوستله. ورپسې ښاغلي ايډو کيټ صفدر خان، ښاغلي ببرک دقيق، ښاغلي پوهاند ډاکټر گل جانان ظريف او ښاغلي مبارز څاپي مقالې او شعرونه حاضرينو ته وړاندي کړل بيا ښاغلي خان لالا محمد افضل خان برخه والو ته وينا وکړه او د حاضرينو پوښتنو ته ئې ځوابونه وويل.

ښاغلي پوهاند ډاکټر محمد قاسم جمد او ښاغلي سرمحقق زلمي هيو امدل د مونشن گلاډبخ د کلتوري ټولني له خوا په (۲۰۰۱/۹/۱۲) نيټه د المان د مونشن گلاډبخ په ښار کې غونډه جوړه کړه. ورپسې د پښتون سوشل ډيمو کراتيک گوند (PSDP) د بلجيم څانگي مشر ښاغلي رحمن بريالي په (۲۰۰۱/۹/۸) نيټه د بلجيم د گنت په ښار کې غونډه جوړه کړه. او په (۲۰۰۱/۹/۱۵) نيټه ښاغلي ولسوال سيد احمد همدرد د هالنډ په (Fielendal) ښار کې غونډه جوړه کړې وه.

په دغه غونډو کې د پښتنو سياسي، ټولنيزو، ادبياتو او پوهانو او شخصيتونو (سپړتوبونو) گډون کړی وو.

ښاغلي خان لالا محمد افضل خان دغه غونډو برخه والو ته وينا وکړه او د حاضرينو خبرې ئې واوريدې، د پښتنو په يووالي ئې رڼا واچوله او د هغوی پوښتنو ته ئې ځوابونه وويل.

د پښتون / افغان قومي وحدت پوهنيز سيمينار

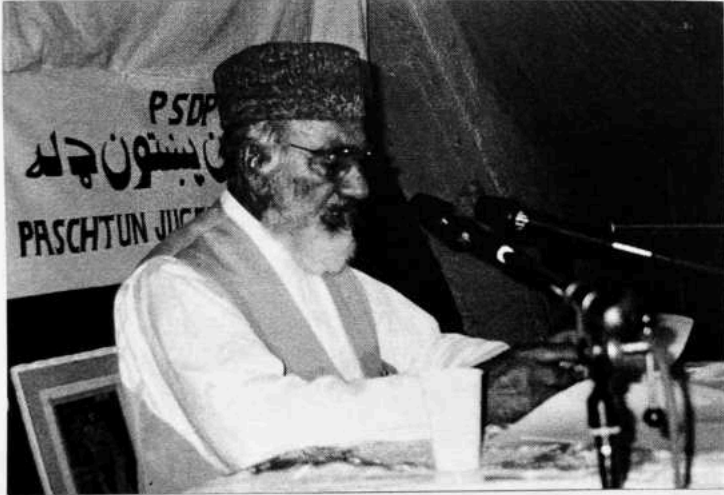
ته

د پښتون قومي وحدت لارښود او د پښتونخوا قومي پارټي مشر ښاغلي محمد افضل خان [خان لالا] وينا

گړانو خویندو، ښاغليوهيوادوالو افغانانو / پښتنو او په المان کې ميشته ملگرو اوراغليو ميلمنو!

خوشاله يم، چې نن بيا د پښتنو/ افغانانو خواخوږي ملگري

راغونډ شوي دي او په دې خبره باندې غور کوي چې روانې پېړۍ د

تقاضو سره سم موږ له څه کول پکار دي او بايد کومه لاره غوره کړو

چې خپل قومي وحدت وگټو.

د المان ننگيالو افغانانو/ پښتنو ته آفرين واييم، چې دوی د

پېښور د جرگې تسلسل دلته برقرار وساتو او هيله لرم چې ډېر زر به د پښتنو/ افغانانو په نورو کلتوري او سياسي مرکزونو کې هم دغه شان غونډې وشي. ملگري يې په تيارولو کې بوخت دي او که الله جل شانه ته منظور وه نو ډېر زر به د مثبت او راست اقدام جوگه شي.

ملگرو! زه خپل نننۍ تقرير له هم هغه ځايه پيل کوم، کوم چې ما په پېښور کې ستاسو وړاندې کړی ؤ او په چاپ شوي شکل کې ستاسو مخکې وړاندې کړی و، وجه دا ده چې په دغه تقرير کې ما هغه بنيادي مسئله په گوته کړې وه کومې سره چې موږ له ډېرې مودې راهيسې مخامخ يوو. د پښتون / افغان قوم مسئله په دوی کې د قومي وحدت نشتوالی دی او زه په دې عقیده يم چې که نن د

په عکس کې د پښتون/افغان قومي وحدت د پوهنيز سيمينار يو څنډه ليدل کېږي

پښتون/ افغان قوم وحدت په ځای شي، نو ډېرې مسئلې به ډېر زر په خپله حل شي. البته بايد هغه عوامل د نظر نه محوه نه شي کوم چې د پښتون/ افغان قوم په لار کې خنډان شوي دي او نن هم نه غواړي چې دا پياوړي او باتور قوم د زماني د حالاتو سره سم خپل ځان راټول کړي او د ترقۍ او سوکالیۍ خوا ته گام پورته کړي.

ما د خپل تقرير په سر کې د تاريخ د فلسفې ذکر کړی وو او دا مې ويلې وو چې د تاريخ د فلسفې په تل کې دا حقيقت غزوني کوي، چې تاريخ د قامونو روزنه کوي او دا چې د اصل تاريخ د لرغوني تاريخ نه الهام اخلي، ما دا خبره هم کړې وه، چې پښتون قام د تاريخ د روزنې نه محروم پاتې شوی دی. ما د دغې علتونه هم بيان کړي وو خو په خپل ننني تقرير کې غواړم چې دغه مسئله لږه ژوره وڅېرم او هغه وجوهات په گوته کړم چې زموږ د قام ځوانان يې د

خپل تاريخ له روزنې نه محروم پاتې کړيدی. اولنۍ وجه داده چې د پښتون / افغان قوم د تاريخ په اوږدو کې په قبيلوي انداز کې ژوند کړيدی او تر ډېره حده نن هم دا قوم د قبيلوي ژوند په مقابل کې قامي ژوند خواته ندی راوړيدلی. نتيجه ئې داده چې نن پښتون/ افغان قوم په دې ټوله نړۍ کې يوازی داسې قوم دی چې قومي وجود ئې د جوړښت او سنبالښت منځ ته ندی رسيدلی.

د المان په خاوره ولاړ يوو، راځئ چې د تاريخ پانې ولستوو او وگورو چې المانيان يا جرمنيان د کومې دورې نه تېر شوي دي او نن چې د يو سنبهال او عظيم الشان قومي وجود له عمله د نړۍ په

سیالانو قامونو کې شمار دی، نو ولې؟ په ابتداء کې د جرمن قام حالات په هم هغه ډول وو کوم چې د پښتنو/افغانانو وو، یعنې دا قام هم په قبیلو کې تقسیم وو. د قامي وجود فقدان دا قام د نورو قامونو په مقابله کې کمزوری کړی وو. په کال ۱۸۶۶ کې بسمارک د جرمن قام د وجود د راغونډولو تکل وکړو. د پنځوشتو ورو ریاستونو یو فیډریشن یې جوړ کړو، چې دوه ویشت پکې خودمختار بادشاهان وو. بسمارک دا خواره واره ملګري د قومي وحدت په زنجیر وتړل او نن هم دغه جرمن قوم د یورپ د ټولو نه مضبوط قوم بللی شي. د قومي وحدت د جذبې برکت وو چې د دویم نړیوال جنګ نه وروسته په څلورو ټوټو کې ویشلی شوی جرمن قام خپل قومي وحدت په ډېره لږه موده کې په ځای کړو. د برلن دیوال یې په لتو او په سوکونو ونيړاوه د بسمارک نه ډېره موده وړاندې په کال ۱۷۰۹ کې یعنې د اورنگ زب د مرګ نه صرف دوه کاله وروستو میرویس خان د پښتنو د آزادۍ او خپل واکۍ بنیاد کېښودو. میرویس بابا په تدبیر او سیاست کې بې مثال سړی و، هغه چې کله په کندهار کې د پښتنو /افغانانو قومي جرګه راوبلله، نو په دې خبره پوه و، چې پښتون/افغان قام لاد قبیلوي ژوندانه راوتی نه دی، نو ځکه یې په خپل تقریر کې وویل: "که چرې تاسو کې داسې خلک هم وي چې هغو د آزادۍ په دې لوی نعمت چې خدای پاک موږ ته په اسانه نصیب کړو، خوشاله نه وي،

نو هغوی دې خان څرګند کړي. داسې خلک بې شکه د دې آزاد ملک د پولې نه بهر خانله یو نوی ظالم حکمران غوره کولای شي. خو قوم په یو خوله او یو زړه هغه ته دا ډاډ ورکړو، چې د گټلې آزادۍ به په هر قیمت دفاع کولای شي. دغه آزادي صرف یو کم دېرش کاله یعنې د کال ۱۷۳۸ پورې برقراره پاتې شوه. د ایران له خوا نه نادر

په عکس کې د پښتون/افغان قومي وحدت د پوهنیز سیمینار څنډې لیدل کېږي

شاه افشار یو ځل بیا کندهار فتح کړ، خو په پښتنو کې د حریت او آزادۍ کومه شمع چې میرویس بابا بله کړې وه، د هغې پلوشې یو ځل بیا په کال ۱۷۴۷ یعنې نهه کاله پس د نادر شاه افشار تر وژل کېدو سره سم څرګندې شوې. احمد شاه بابا یو ځل بیا افغانان د

وحدت خوا ته راغونډ کړل. پښتانه/افغانان د یو آزاد او خودمختار قوم په حیثیت په بین الاقوامي سطح وپېژندل شو. د پښتون/افغان قوم په جدید تاریخ کې چې د کال ۱۷۰۹ او کال ۱۷۴۷ په منځ کې چې کوم واقعات منځ ته راغلل، هغه ډېر لوی اهمیت لري. په ۱۷۰۹ کې د پښتون/افغان قوم د وحدت او ملي اتل والی ورومبۍ تېره میرویس بابا کېښوده. او په کال ۱۷۴۷ کې احمد شاه بابا د میرویس بابا د قومي وحدت په تصور د افغان/پښتون د قومي اقتدار مانی په داسې ژورو بنیادونو وڅېړوله، چې نن هم موجودیت لري، خو باید ووايم د پښتون/افغان د وحدت دغه مانی د ۱۷۷۳ نه د احمد شاه بابا د وفات نه پس د خپلو او پردو له سازشونو لاندې ده او دوام لري.

د جرمن قام د قامي وحدت چیمپین بسمارک او د پښتون قوم د قومي وحدت قهرمانان، میرویس خان او احمد شاه بابا د مقاصدو په لحاظ یو شان شخصیتونه وو. بسمارک په خپل مقصد کې دایمي کامیابي حاصله کړه او هر څو که په المان غم لړلې واقعات هم تېر شول، خو جرمنیانو دغه د مصایبو او قومي زوال موده نه صرف په ژوندۍ جذبې تېره کړه، بلکې بریالي تېرې نه را ووتل. په مقابل کې پښتون/افغان قوم د احمد شاه بابا نه وروسته د زوال خوا ته لږل. وجه یې دا وه او دا خبره د تاریخ له پانو نه ثابتې ده، چې پښتون افغان قوم د هغه بین الاقوامي او داخلي سازشونو مقابله ونکړې شوه، کومو سره چې دوی د ۱۷۷۳ نه وروستو منځ شول. هم دغه وجه وه چې د قومي وحدت تصور وده ونکړه. هغه کوم بین الاقوامي سازشونه وو او هغه کوم داخلي سازشونه وو، چې د پښتون/افغان قومي وجود یې لکه د وینو وخورلو. له داخلي سازشونو له وجې نه پښتون/افغان قام د خپل کلتور او ژبې حفاظت ونکړی شو. ژبه او کلتور په یو قوم کې څومره اهمیت لري، د هغې اندازه د یو برتانوي مفکر د دې قول نه کېږي چې وایي:

"Let England Lose every thing that she has, if she can retain Shakespeare she has lost nothing."

ترجمه یې داسې ده که پرنگیانو هر هغه څه بایلل، چې دوی سره دي، خو که شکسپیر ژوندی وساتي، نو داسې وگڼه چې دوی هېڅ نه دي بایللي. دغه شکسپیر د انګلیسي ژبې او کلتور

Symbol گڼلی شي. راځي چې لږ ځان ولټوو، چې زموږ د ژبې او کلتور څه حال دی. خوشال خان بابا د پښتو ژبې يو بې مثال شاعر تهر شوی دی. خوشال بابا د يونيورسټيو گريجوېټ نه وو، خو د هغه افکار د هند د مشهور شاعر علامه اقبال په شاعري کې د روح په شان غږېږي. څومره پښتانه دي چې د خوشال د مقام نه خبر دي.

دجرمني سوسيال ډيموکرات گوند SPD له اړخه دپښتنو او المانيانو د سوسيال ډيموکراتانو د ډلې مشر پاکتر گونتر ايکيلي دپښتون/افغان قومي وحدت د پوهنيز سيمينار گډون کوونکو ته د وينا په حال کې

د هغه شاعري يې لوستې ده او د هغه په شاعري کې پټ د قامي وحدت د ابادۍ پيغام نه واقف دي. ما د پېښور په خپل تقرير کې دا خبره کړې وه، چې دې خبرې ته د افغان قوم بدمرغي ووايو او که د ايران له خوا کلتوري يرغل، چې د احمد شاه بابا غوندې بې مثال پلار زوی تيمور شاه د خارجي کلتوري يرغل مقابل کې د

پلار گټلې آزادي بايله. دغه د پښتون/افغان قوم د تاريخ يوه الميه ده. زه نن په دې تاريخي موقعه خپله دا وينا د تاريخ پاڼو ته امانت پرېږدم چې داسې چيرې هم نه کيږي، چې يو قام دې په اقتدار حاوي وي، خو د هغه ژبه دې د اقتدار او انکشاف نه محرومه پاتې شي. ما دا خبره هم کړې ده، چې د آخري بارکزي حکمران تر وخته پورې په افغانستان داسې خلکو حکومت کړی دی، چې په خټه افغانان/پښتانه وو، خو په خوی خصلت او کلتوري جامه د خارجي تهذيب او تمدن نماينده گان وو او ځکه په ډېر يقين سره دا خبره يو ځل بيا کوم، چې په افغانستان د کال ۱۷۷۳ نه وروسته اقليت د اکثريت د يو نماينده په ذريعه په اکثريت حکومت کړی دی او هم

دپښتون/افغان قومي وحدت د غونډو سلسله: په عکس کې د مونس گل اړخ د غونډې ځنډې ليدل کېږي

دغه وجه وه، چې د ملي وحدت او تشخص کومه رڼا د احمد شاه بابا نه په ميراث کې پاتې شوې وه، هغه غير موثره شوه. ظاهره ده چې د جرمن قوم له قومي اقتدار سره د هغوی ژبه هم د فطري اصولو سره سمه مقتدره شوه او داسې قامي وحدت پياوړی شو، غاصبانو په څلورو ټوټو تقسيم کړو، خو دوی د قومي وحدت د عزم په برکت په پښخه څلوېښت کالو کې بيا خپل وحدت ترلاسه کړو. پښتنو او افغانانو خپله آزادي او قامي وحدت د المانيانو نه څه له پاسه سل کاله اگلهو حاصل کړی وو، خو دوی پښتو ژبه د خپل اقتدار په دور کې هم مقتدره نکره. په اقتدار کې پردی ژبه وه، نتیجه يې دا شوه، چې قام د تقسيم نه څه لپاسه سل کاله پس هم د قومي وحدت نه محروم دی، بلکې د قامي وحدت د ترلاسه کولو د ژوندي عزم نه هم محروم پاتې دی. په دې وجه زه ټولو پښتنو/افغانانو سياست مدارانو ادیبانو او شاعرانو ته خواست کوم، چې خپلې ژبې پښتو ته د ودې ورکولو کار ته جوخته توجه ورکړي، چې نه يوازې پښتو ژبه مخ په وړاندې لاړه شي، بلکې د پښتنو/افغانانو د قومي وحدت عزم هم پياوړی شي. په خارجي ملکونو او المان کې آبادو پښتنو ميانو ته په تکرار سره بيا وایم، چې په خپلو بچو د موجوده دور ساينسي علوم او ټيکنالوجی زده کړي. پردی ژبه دې هم زده کړي، خو چې پښتو هېره نه کړي. که پښتو يې هېره شوه، نو نور به هر څه شي، خو پښتانه به پاتې نه شي.

په خپل ننني تقرير کې زه دا ويل غواړم چې د قومي وحدت په مسئله يو قدم مخکې لاړ شم او هغه عوامل تاسو ته په گوته کړم، چې د پښتون افغان قوم د بېسوادۍ، بې مالۍ او قومي عدم استحکام سبب گرځېدلي دي. دا ځکه ډېره ضروري ده، چې هر هغه څه چې موږ ورته قومي ترقي او اقتصادي توان او مضبوط والی وایو، د هغې انحصار په موجوده نړۍ کې صرف او صرف د قدرتي منابعو او وسايلو په موجودگي او ادراک پورې اړه نه لري، بلکې د دغه منابعو د استعمال لپاره د عزم او ارادې سره د سواد يعنې تدريس او تکنیکي پوهې ضرورت وي. په تیتو پرک او منتشر پروت قوم کې دغه اصلي او ارفع اقدار هم بې مطلبه شي، ځکه چې وگړي د اعلى مقاصدو حصول ته قومي غيرت او احساس چمتو کوي، اکثر ليدل شوي دي، چې د منتشر قوم صلاحيتونه او قربانۍ د نورو په گټه تمامېږي، د هند د ازادۍ مثال زموږ په وړاندې دی.

احمد شاه بابا د ډيلي تخت د دې لپاره يرېښود، چې د پښتون خوا د غرونو سرلوړې ارمان وو. هغه د قومي حکومت بنسټ د پښتونخوا خاوره گڼله او موږ د اقتدار سرلوړې سرچينې يعنې خپل قامي وحدت ته فکر ونکړو او ځکه استعمارچيانو ته زموږ د قامي وحدت د خورولو موقع په لاس ورغله. د اورنگزېب د مرگ نه وروستو د کال ۱۷۰۹ نه واخله تر کال ۱۷۴۷ پورې د پښتون

افغان د تاريخ دوه ډېر اهم واقعات په داسې ترتيب منع ته راغله، چې هغې دا خبره بېخي واضح كړه، چې د برصغير او مركزي آسيا ترمنځه كوم قوت موجود دي په دې منطقه كې هم دغه قوت، قوت قايمه بلل كېداى شي. د پرنگي حكومت په هندوستان ډېر په آسانه قايم شوى و. د ۱۸۳۶ پورې پرنگي دا گټله، چې په هند كې د طاقت توازن د هغه په حق كې دى او دا چې په هند كې د مغل اقتدار چې بنياد يې د پښتون/افغان قوم په متيو او عسكري قوت

د پښتون/افغان قومي وحدت د غونډو سلسله: په عكس كې د نمونشن گلاډېنچ د غونډې څڼې ليدل كېږي

وو. اوس بې معنى شوى دى، ځكه چې په افغانستان كې د خپل قومي حكومت د تشكيل نه وروسته پښتنو د مغل حكومت د ملاتړ نه لاس اخيستی دى. د پرنگي دغه تفكر په پنجاب كې د سيكهانو

د اقتدار قايمېدو سره نور هم تقويه شو او هغه دا وگټله چې د مركزي آسيا د لارې د هغه هندي مستعمرې ته كوم خطر ورپېښ دى. د هغې د مخنيوي لپاره د افغانستان په خاوره كې يوه خپله پوځي چاونه جوړول غوره عمل دى. هغه قوت قايمه په افغانستان كې د افغان/پښتون قام په حيثيت موجود و، د پرنگي په فكر ختم شوى و. دغه د پرنگي يوه سهوه وه. هر څو كه پښتون/افغان د داخلي سازشونو ترمنځه د رياستي اقتدار نه غورځېدلى او د ډېر سخت امتحان سره مخ و، خو د دوى قومي وحدت په ځاى و. د دوى د طاقت سرچينه د دوى د جغرافيايي سترېتي جيكي پوزېشن او په قامي معاملاتو كې د مكمل وحدت

د پښتون/افغان قومي وحدت د غونډو سلسله: په عكس كې د بلجيم د غونډې څڼې ليدل كېږي

منځ كې د خپلې اصلي وسلې سره د پرنگي د شكست وجه دا وه چې پښتون/افغان قوم د قومي وحدت جذبه ژوندى وه او دوى يې د مبارزې لپاره ميدان ته راوويستل او د خپلې آزادۍ تحفظ ته يې وگومارل په دغه اساس پرنگي د افغان قوم د قومي وحدت د پاره پاره كولو فيصله وكړه.

د پرنگي نه مخكې مغل هم د پښتون/افغان قوم د طاقت د ختمولو كوشش كړى و، خو د هغه په مقابل كې پښتون په اجتماعي شكل كې ولاړ و او په اجتماعي ملي شكل كې پښتون بلاشبه د مركزي آسيا او برصغير تر منځه د قوت قايمه حقيقت لرلو. اكبر اعظم د يوسف زو خلاف څلور ځله فوج كشي وكړه، خو بريالى نه شو. آخر سولې ته مجبور شو. د مغل حكوت په اوږد دور كې سره د دې چې د پښتنو حقيقت د رعيست وو، خو د ازادۍ خوى او د ملي افتخاراتو تفخر يې په هر حال ژوندى و، ځكه مغل د دوى مقابل كې ناکام شو. تر دې پورې ويل كېږي، چې د مغل اقتدار په زېړه بشره كې د اقتدار سرخي د افغان پښتون قوم د خوانانو د مستې وينې له كبله وه. هر كله چې د اورنگزېب په زمانه كې پښتنو/افغانانو د سكهانو او مرهتوويه مقابل كې د مغل د ملاتړ نه لاس واخيست نو دغه اقتدار د خزان خپلې پانې په شان راپرېوتو. د پانې پت په ميدان كې د احمد شاه بابا په مشرۍ كې پښتنو/افغانانو خوانانو د لاسه درې لكه مرهته ووژلى شول، خو د احمد

د مظاهري كولو صلاحيت و، چې د پرنگي له نظره پټ و، هغه د افغانستان خاورې ته ورننوتو خو د كال ۱۸۴۱ د نومبر په مياشت كې درې ځايه پاڅون وشو. په كندهار، باجوړ او كونړ كې پښتانه د پرنگي خلاف راپورته شول. د دوى په تقليد د خيبر ايرېدي هم ميدان ته راووتل. د دغه تحريكونو نه د امير دوست محمد خان زوى اكبر خان ښه پوره فايده واخيسته. د ژمي په موسم كې يې په پرنگي حمله وكړه، مېكناتېن يې د بالاحصار خوا كې ووژلو او پرنگي مراجعت پيل كړو، خو افغانانو د غرونو منځ كې راگير كړو او پرنگي يو داسې تاريخي شكست وخوړو، چې مثال يې د دوى په تاريخ كې نه شته. د پرنگي څه له پاسه ديارلس زره اوه سوه او څلور دېرش پوځيان مړه شول، صرف يو ډاكټر برايدن ژوندى پرېښودى شو، چې د تباهي خبر يې جلال آباد ته ورساوه.

په ظاهره دغه د برتانوي استعمار يو نظامي شكست وو، خو د دغې شكست سياسي اغېزې ډېرې ژور وې. دا خبره پرنگي ته څرگنده شوه، چې ترڅو د يو قوت قايمه په توگه په افغانستان كې پښتون/افغان قام موجود وي د هندي مستعمرې د سلامتيا ضمانت نه شي كېداى. دغه خبره د دې حقيقت په تناظر كې نوره هم اهمه ښكاره شوه، كله چې د كال ۱۸۳۰ په دوران كې د روسي حكومت يو استازى د امير دوست محمد خان سره په كابل كې ملاقات وكړو. پرنگي په دې خبره پوه شو، چې د گړنگ غرونو په

شاه بابا د مراجعت نه وروسته مغل نه د پرنګي د جواب وو او نه يې د سکھانو مخه نيولای شوه. پرنګي د پښتون د تاريخ ژوره مطالعه کړې وه او د تاريخ د فلسفې په رڼا کې دې فيصلې ته رسېدلې و، چې د دې قوت د ماتولو صرف يوه لاره ده او هغه دا چې قوم تقسيم شي او په ټوټو ووېشل شي. پرنګي خپله دغه منصوبه په کال ۱۸۹۳ کې سرته ورسوله. پښتون يې په څلورو ټوټو کې تقسيم کړو خبره رانه اوږدېږي. په لنډو ټکو مطلب ته راځم. د دغه تقسيم نه وروسته يوه فطري تقاضا دا وه، چې پښتون افغان قوم د خپل قومي وحدت د گټلو لپاره هلې ځلې کړي وي، خو له بده مرغه

دپښتون/افغان قومي وحدت دغونډو سلسله: په عکس کې دفرانکفورت دغونډې څڼې ليدل کېږي

داسې ونه شو، پرنګي په دې منطقه کې د يو حاوي قوت په حيث موجود پاتې شو. هغه د افغانستان په خاوره په غير مستقيم ډول خپل اقتدار قايم کړو. د احمد شاه بابا په خاوره چې څومره سدوزي او بارکزي حکمرانان راغلل، هغوی د خپل اقتدار د ساتلو لپاره د پرنګي لمن ټينګه کړه. دوی په خپل قوم د پرنګي په مشوره او د

دپښتون/افغان قومي وحدت دغونډو سلسله: په عکس کې دفرانکفورت دغونډې څڼې ليدل کېږي

هغه د ترجيحاتو سره سم حکومت کولو. د دغه حکومت يوه بنيادي نکتې دا وه چې د افغانستان هر حکومت بايد د هغه تقسيم د برقرار ساتلو لپاره زمينه برابرساتي، چې هېڅ قانوني اخلاقي او انساني جواز نه لري داسې روړو په نفسياتي ډول يو قوم په دوه نومونو وپېژندل شو. بره پښتون افغان شو او بنکته افغان پښتون شو. دا دواړه د يو قوم نومونه دي، ځکه زه نن په خپل تقرير کې

افغان او پښتون يو ځای يادوم. د کرښې نه لاندې چې لفظ افغان ذکر کړی، نو د کرښې نه لاندې پښتانه خان نه يادوي بلکې د کرښې نه بره پښتانه په نظر کې اخلي او د کرښې نه بره چې پښتون لفظ ذکر شي، نو مطلب يې د کرښې نه لاندې افغانان وي. نن زما په خيال د پښتون او افغان دغه تفریق دومره ژور شوی دی، چې که د ډيورنډ له کرښې نه پاس څوک د ازادۍ خبره کوي، نو هغه افغانستان ياده وي، چې پرنګي جوړ کړی دی. د کرښې نه لاندې پښتانه خان سره نه شاملوي او که څوک د ډيورنډ د کرښې نه لاندې د قومي وحدت خبره کوي، نو پښتانه سياستمداران اول خود قومي وحدت خبره نه کوي او که څوک يې کوي، نو د چترال نه د بولان پورې خبره کوي. يو سياستمدار هم تر دې وخته پورې د امو نه تر اباسين او دپامير نه تر بولان پورې د وحدت خبره نه کوي. دا ډېره د افسوس خبره ده چې د کوزې پښتونخوا سياستمدارانو کله د برتانوي استعمار نه د ازادې مطالبه وکړه، نو خپله ازادې يې د هندوستان د ازادۍ پورې وتړله. داسې د ډيورنډ د کرښې نه لاندې د پښتون/افغانانو مخ يې د شمال په ځای جنوب طرفته راوگرځاوه او هغه درذ نور هم زيات شو کوم چې پرنګي د پښتون په وجود کې پيدا کړی وو. زما په نزد د موجوده افغانستان حکمرانانو سدوزو او بارکزو هم غلطه کوله او د لاندې افغانانو پښتنو قايدينو هم غلطه کوله. تاسو نه تپوس کوم، چې غلطه ده او کنه ځکه غلطه وه نو بيا تاسو نه

تپوس کوم، چې په غلطه پورې به تر کومه پورې نښتی يوو، کله به هغه قومي احساس رابېدارېږي، چې د واقعاتو د صحيح تجزيې نه وروسته يوې صحيح فيصلې ته ورسې او يوه قومي مبارزه پيل کړي، زه چې په خپل ځای کومې نتيجې ته رسېدلې يم هغه ما ټول عمر ښکاره کړې ده او نن د آزاد جرمني په دې آزاده خاوره د يو

دپښتون/افغان قومي وحدت دغونډو سلسله: په عکس کې دفرانکفورت دغونډې څڼې ليدل کېږي

آزاد هېواد په آزاده فضا کې دا اعلان کوم، چې د پښتون/افغان مسئله صرف او صرف د قومي وحدت د ترلاسه کولو سره حل کېدای شي. لاز کې کېچنه ده خو منزل ته د رسېدو بله لاره هم نه شته. گرانو هېوادوالو!

زما د اولنۍ ورځې نه دا ایمان دی چې د افغانستان موجوده مسئله ځکه پیدا شوه چې افغان/پښتون قوم د قومي وحدت نه محروم وو. که چېرې قومي وحدت موجود وای دا اوسني واقعات به چیرې هم منع نه راغلي نه وو او که راغلي وای نو ډېر زر به خپل منطقي انجام یانې د افغان قوم په بریالیتوب سرته رسېدلي وای.

دا خبره یاده لرئ چې که قومي وحدت حاصل نه شي، نو نن یوه او سبا به موږ ته بله پېښه وي. لکه د کال ۱۸۹۳ نه وروستو حالات په دغه خبره دلالت کوي. اولادې پښتانه افغانان د وحدت نه ناخبره د چترال نه تر بولان خبره کوي. نو دا قسام به چېرې هم د بدمرغۍ د سپېرو څپېرو نه خلاص نه شي.

د قومي وحدت فقدان موږ د کلتوري اقتصادي، تعليمي او ټولنيزې پسماندگۍ سره مخامخ کړي یو غواړم چې په مختصرو ټکو په دغه ټولو معاملو د خپلو خیالاتو اظهار وکړم.

په موجوده افغانستان کې په نامه باندې پښتون/افغان د اقتدار خاوند وو، خو په حقیقت کې د ریاستي اقتدار نه محروم و. پښتو غړو د نولس سوو اوپه عشره کې د افغانستان په اسمبلۍ کې د قانون یوه مسوده پیش کړه چې د افغانستان دولتي ژبه باید پښتو وي، خو دغه قانوني مسوده نه خو منظوره شوه او نه نامنظوره. منظوره ځکه نه شوه چې ریاستي اقتدار د بل په لاس کې وو او نامنظوره ځکه نه شوه چې قانوني مسوده اکثریت پیش کړې وه. په دغه افغانستان کې پښتني لباس او طور طریقه د قدامت نخبه او پښتو ژبه د جهالت نخبه وه. یو داسې خارجي کلچر چې هغه سره د افغانیت هېڅ سر و کار نه و، په زور او د اقتصاد غلامۍ د لارې په پښتنو افغانانو وتپلې شو، په نتیجه کې پښتو ژبه تاریخ او کلتور په خپل ټاټوبي کې د اجنبیت د سلوک مستحق شو. د پښتنو دا حال دی، چې اکثر لوستي پښتانه انگرېزي اردو، فارسي او نورې ژبې لیکي او ویلای شي، خو پښتو نه لیکلی شي او نه ویلای شي. موږ چې په کومه سیمه کې د یوې پېرې نه زیاته موده د پرنګیانو غلامۍ کې تېره کړې ده، د هغې اثر په ژبه او کلتور لازم کېده. زموږ اقتصاد د بل په لاس کې و او باید دا خبره د یو اتل

حقیقت په حیث ومنل شي چې کوم قوم په اقتصادي ډول آزاد نه وي. هغه قوم په سیاسي او کلتوري ډول د آزادۍ دعوه نه شي کولای

پښتون/افغان قومي وحدت دغویو سلسله: په مکتب کې بهالید دغویو ځنډی لیدل کېږي

افغانستان د پښتنو/افغانانو دغه لرغونۍ او تاریخي ټاټوبی چې د یو قومي وحدت نه لاندې د آمو نه تر اباسین او د چترال نه تر بولان پروت دی. د رقبې په لحاظ د برصغیر او مرکزي آسیا تر منځه پروت یو پراخه او لوی هېواد دی. الله جل شانہ دې

سیمې ته په هر لحاظ ډېر درانه کتلي دي. اقتصادي وسایل یې ډېر زیات او ډېر ارزښتمن دي. په معدنیاتو کې اوسپنه کوبله سکه، تانبا، سره زر، یورانیم، قدرتي ګیس او د پټرولو وسیع ذخایر لري. د ځنګلونو دولت یې بې حساب دی او ورسره داسې پراخه دشتونه او د کروندې مرکزې شته، چې که د آمو او اباسیند اوبه ور اورسېدې نو افغانستان د ټولې سیمې د خوراک ضروریات پوره کولای شي. ټوله ابادي یې د پښخه او شپږو کروړو تر منځه ده. او سړی سر مزکه یې په ایشیا کې د ټولو نه زیاته ده.

په معدني او زرعي وسايلو پټ او معمور دغه هېواد صرف له دې عمله د غربت او افلاس ژوند تیروي، چې د وسايلو انکشاف یې تراوسه نه دی شوی، خو د انکشاف او معدني او زرعي وسايلو نه د کار اخیستو لپاره علم او سیمه ییز امن ضروري دی. پښتون/افغان قوم د سکندر اعظم نه واخله تر ننه ورځې پورې وسله

په مکتب کې پښتون/افغان قومي وحدت دغویو سلسله: په مکتب کې بهالید دغویو ځنډی لیدل کېږي

د لاسه نه ده ایښې. قریباً هر پنځوس کاله پس دا قوم د یوې نوې پېښې سره مخامخ دی او هم دغه د ده د اجتماعي پسماندگۍ وجه ده.

پرله پسې جنگونو او بین الاقوامي سازشونو زموږ د قومي پرمختګ لار نیولې ده، خو له بده مرغه د کال ۱۸۹۳ نه پس زموږ قومي وحدت هم زموږ نه واخیستی شو. کله چې قومي وحدت حاصل وو، پښتنو افغانانو علم تر چین، تبت او ملایشا خور کړی دی د برصغیر د عالمانو بزرگانو او مجتهدینو ډېر لوی اکثریت د افغانانو پښتنو دی برصغیر به د خپلو مسئلو د حل لپاره افغانانو ته کتل. نن پښتانه/افغانان د تقسیم په وجه د سیمې د ټولو قومونو نه په علم کې وروستو پاتې دي، نن زما په نزد په پښتون افغان قوم کې یو ژوندی احساس غږېدلی دی، هغه احساس دا دی چې د پښتنو/افغانانو د دې ټولو ستونزو او مسئلو حل قومي وحدت دی. اگرچه په لر و بر گڼو پښتنو/افغانانو مشرانو او پوهانو کې دغه احساس د وخت د تقاضو مطابق وده نه ده کړې، خو زما دا ایمان دی چې د تاریخ څپېرې به دا ټول د قومي وحدت مرکزیت ته راغونډ وي. زه نن یو ځل بیا په جار وایم، چې قومي وحدت زموږ فطري، قانوني او آییني حق دی، په دې منع کې بله لار نه شته.

زمانه اکثر دا تپوس کېږي، چې قومي وحدت به څنگه ترلاسه کېږي. زما جواب دا دی چې د وحدت لار به وخت په خپله راوباسي که د یو جرمن سیاست مدار او پوهان نه چا د جرمني د یو کېدو نه یوه میاشت مخکې تپوس کړي وای، چې جرمن قوم به څنگه یو کېږي. نو چې څرنگه یو شو دا به بېخي چاپه گوته کړي نه وو. هم داسې حل به وخت ډېر زړ د پښتون/افغان د قومي وحدت لپاره په خپله راوباسي. ضرورت صرف د دې خبرې دی، چې پښتانه افغانان د ملي وحدت جذبه ژوندی وساتي. دغې جذبې ته د تکمیل لپاره د عملي صورت ورکول کار به وخت په خپله وکړي، فی الحال زه د پاکستان او افغانستان حکومتونو نه په ډېره کلکه دا غوښتنه کوم، چې د کرښې دواړو غاړو ته پرتو افغانانو/پښتنو ته بغیر د کاغذونو نه د تګ راتګ او تجارت آزادي ورکړي. په آخر کې زه یو ځل بیا ددې جرګې تنظیمینو ته د زړه له کومي آفرین او شاباسی وایم او د پښتون افغان قوم د بریالیتوب او وحدت دعا کوم.

د بدرنګی دوه رنگی بری پړانګان دی لاری نیسی
خود بنکلا مسته هوسی به تر بیابانه رسی
د وطن پیغلی می په غاړه وړی د اوسکو امیل
د پاریس پیغلو ته غمی د بد خشانه رسی
(پیر محمد کاروان)

دوه پښتو نړیوال (عالمی) کنفرانس

د دوه زره امع کال د نوامبر د میاشتی په دریمه، څلورمه او پنځمه نیټه د پارلس کاله وروسته په پېښور پښتونخوا کې دوه پښتو نړیوال (عالمی) کنفرانس د پښتو ژبې د نه سترېکیدونکي خادم نامتو لیکوال ښاغلي سلیم راز اوشاغلي انور زب په هڅه او هاند جوړ شوی وو. چې په بهر کې پښتو او سیدونکو روښان فکر انوسر بیره د پښتو ټولنیز اولسولیز گوند مشر ښاغلي ډاکټر کبیر ستوری، د پښتو ټولنیز اولسولیز گوند د مشرانو د جرګې غړو هریو ښاغلي محمد شیرین گردیوال، ښاغلي مبارز ځایي اوشاغلي هدایت بنګین برخه اخیستی وه. ښاغلي پروفیسور اباسین یوسفزی دوه پښتو نړیوال کنفرانس پرانست، دقران کریم د مبارکو

ایاتونو د تلاوت څخه وروسته د ددی کانفرانس چیرمین ښاغلي سلیم راز په پرانستونکي وینا دوه پښتو نړیوال کنفرانس پیل شو. په غه درې ورځنی کنفرانس کې د گډوډونکو لخوا

د پښتو ژبې د اهمیت او پرمختیا په هکله هر اړخیزی وینا گانې وشوې نظرونه او وړاندیزونه وړاندې شول. د دغه درې ورځنی کنفرانس هر هره ورځ په درې برخو ویشل شوی وه چې لومړۍ برخه نې دغرمی څخه مخکې دوه می نې دغرمی څخه وروسته او دریمه برخه د ماښام وه چې د ماښام برخه د موسیقي ډېره ځانگړی شوی وه چې د پښتو ژبې د نامتو او مشهورو گڼ شمېر فنکارانو لخوا ثقافتی (کلتوری) پروگرام پکې وړاندې کیده. د کنفرانس په دریمه یا اخري ورځ یوه ښکلې او لویه مشاعره برابره شوی وه چې نامتو او وتلی پښتو شاعرانو پکې حاضرینو او اوریونکو ته خپل شعرونه واورول.

- دوه پښتو نړیوال کنفرانس وپیل کړیو او د پښتو ژبې د نړیوال کنفرانس لومړی وینا**
- * د کنفرانس مرکز په پېښور په ښار کې وی.
 - * یوې خاصې کمیټې ته دی دنده ورکول شې چې د کنفرانس د هغه فونونو په نظر کېښی نیولو سره د پښتو د ادبی، تاریخي او فرهنگي ارزښتونه تر څېړنې لاندې ونیسی
 - * بهرنی لاسوهنی دې د افغانستان په کورنیو چارو کېښی پای ته ورسول شې او ملگري ملتونه دې د فلسطین او کشمیر د شخړو د حل پیدا کولو په منظور لاس په کار شې.
 - * د پاکستان فدارلي حکومت دې د صوبه سرحد نوم پښتونخوا قبول کړی.
 - * پښتو ژبه دې د پښتو کوچنیانو لپاره تر پنځم ټولگي پورې جبري او تر یوولسم ټولگي پورې د مروجې ژبې په توگه ومنل شې. د پښتو ژبې څخه دی د ښوونې او روزنې ډېر مخ یوولو لپاره د یوې وسیلې په توگه استفاده ځنې وشې.
 - * څړول شوی تجارتی لوحې دې ټولې په پښتو ژبه ولیکل شې.
 - * پښتو ژبه دې درسمی او دولتی ژبې په توگه ومنل شې.
 - د پښتو تعلیمی او کلتوری موسسې دی د دوی دملي اتلاو په نومونو ونومول شې.
 - * ټول دولتی اعلانونه دی په پښتو ژبه د پښتو ورځپاڼو، مجلو او جريدونو و سپارل شې.

* دصوبه سرحد حکومت دی داحمد شاه بابا خولی او توره چې دکابل څخه غلا شوی ولټوی.
 * دراديو تلویزیون خپرونې دی دپښتنو دنفوسو په نظر کېښی نیولو سره خپرې شې او علاوه ددی نه درایو او تلویزیون خصوصي چینلونه دی دپښتو ژبې په خدمت کېښی لاس په کار شې.
 * دپښتو دنړیوال کنفرانس مرکز په پېښور کېښی او دهغه مربوطه څانگې په کابل، کندهار، کوپته، المان، امریکا او نورو اروپایي هیوادونو کېښی په فعالیت پیل وکړی.
 همداراز دپښتو ژبې دنړیوالو اړیکو مرکز په پېښور کېښی پرانستل شې او دغه مرکز په ټوله نړۍ کېښی دپښتو د کلتوري او فرهنگي فعالیتونو دانسجام لپاره وواوسی.
 ډېرو پخو پښتنو عالمانو په ۱۹مه پېړۍ کېښی دپښتو داقتصاد دودې په باره کېښی کنفرانس ته خپل نظریات او خپلې سپارښتنې وړاندې کړې.
 که دا کنفرانس بل هیڅ ونه کړی، نو دونه یې وکړه چې پښتانه یې په ادبي، ژبني او علمي مسئلو بحث او خبرو اترو ته سره راغونډ کړل او یو ځای ئی سره کېښول، اوس ولیدل شې چې څه عملی نتیجې به هم ترې راخیږی؟

زه او ته

زه د بې وسو پرگنوسب یم	ته د بد مستی زمانې لېونی
زما تپوس د ویر په چم کې کوه	ته د خوښیاو بزمونو آشنا
وکړه باور مانه خندا هېره ده	ای د خندا او بانډارونو آشنا
زه د بد بختو ژوند نه فکر وړی	ته د وخت جبرنا زولې په موندو
زه د سپر پوړی نړۍ یمه	ته د بربنډو وچو شونډې زبېښی
زه په سوکړک پسی نهر گرځمه	نه وای رژیم می دی چې چاغ نشمه
په خټه زه د پښتنو نسب یم	ته د خو وړ خو یا رانی لېونی

(محمد اجان بار)

د پښتون / افغان قامی نمایندہ او تاریخی جرگې پریکړه لیک

د ټولو پښتنو دا تاریخی او نمایندہ قامی جرگه داسپارښتنه کوي چې دپښتنو / افغانانو دې قامی جرگې ته دې مستقل شکل ورکړی شي - داجرگه په ټولو پښتنو هم دا زور راوړي چې وخت په وخت دداسې جرگو دبنډوبس کولو په لړ کېښی دې ددې جرگې سره اخلاقي او مالي مرسته ملگرتیا وکړي او دگران او دروند مشر محمد افضل خان په قیادت کېښی دې جرگې ته دمستقلې لارښوونې او راهنمایی موقع ورکړی شي، چې داسې دقام دروښانه مستقبل پاخه بنیادونه تیار کړی شي.

د ټولو پښتنو دا تاریخی او نمایندہ جرگه دپښتنو / افغانانو ددې قامی جرگې بندوبس کوونکو ته دزړه له اخلاصه د عقیدت پیرزونې وړاندې کوي او په دې لړ کېښی په خاصه توگه دگران او دروند مشر محمد افضل خان دکوششونو ستاینه کوي او دا محسوسوي چې دجرگې دپاره درست پښتون قام دده احسان مند دی او دده نه دا طمع لري، چې په دې لړ کېښی به خپل کوششونه جاري لري چې دپښتون قام دراهنمایی عمل جاري پاتې شي.

د ټولو پښتنو دا تاریخی او نمایندہ قامی جرگه داگني چې دنړۍ یو قام هم بې دیو بڼه او تکره قیادت نه پرمختگ نشي کولی، په دې وجه دا قامی جرگه دامحسوسوي، چې دپښتنو یو لوی کمی دیو تکره او

متحد قیادت کمی هم دی - دا جرگه په ټولو پښتنو مشرانو په عامه توگه او په قام پرستو مشرانو او پارټو په خاصه توگه دا غږ کوي چې دپښتون اولس دروښانه سباوون په غرض درومبني قدم په ډول خپل واره واره اختلافات پرېږدي او داسې په بره سطح داتحاد په برکت دپښتون قام په صفونو کېښی دیو والي او تعمیر بنیاد کېږي.

د ټولو پښتنو دا قامی جرگه دډېر غور او فکر نه پس په دې نتیجه رسېدلې ده، چې په کروړونو پښتانه له خپل اصلي او تاریخي نامه نه محروم ساتل دانصاف، رورولۍ او دبنیادي، انساني حقوقو ښکاره خلاف ورزي ده، دېې انصافی داعمل جاري ساتل دملک دیو والي او استحکام دپاره هم دنقصان باعث جوړېږي. داجرگه داگني چې دا بې انصافی جاري ساتل دپښتنو دوجود / تشخص او انفرادیت خلاف یو اخلاقي جرم دی. په دې وجه داجرگه په موجوده حکومت غږ کوي چې له پښتنو سره په دې لړ کېښی له بې انصافی نه زر تر زره لاس واخلي او دنړۍ په ټولو پښتنو داغږ کوي، چې خپلې صوبې ته دپښتونخوا نوم اخلي او هم دانوم لیکي.

پښتانه: افغانان یو قومي وحدت و او قومي وحدت دی. انگرېز غاصب دخپلونو ابادیاتي غرضونو او مفاداتو لپاره دوی په ۱۸۹۳ء کېښی په څلورو برخو وویشل. قومي یووالی ددوی حق دی کله او څرنګه به کېږي. ددې حل به وخت په خپله راوباسي.

دپښتنو، افغانانو دا قامی جرگه دپاکستان له حاکمانو نه داغوښتنه کوي چې په ملک کېښی دې صحیح وفاقي نظام قایم کړي. مرکز دې صرف څلور محکمې له ځان سره کړي چې په دې ملک کېښی دمحرومي او غربت احساس وړک شي.

له ټولې نړۍ دگوت گوت نه راغونډ شوي داپښتانه او افغانان، مشران او روشن فکران په پاکستان کېښی له پښتو ژبې سره په بې انصافی، دسخت خفگان څرګندونه کوي او داغوښتنه کوي چې دپښتو ژبې دترقی او پرمختگ لپاره دې په رډیو او تېلویشن او نورو سر کاري نشریاتي ادارو کېښی دابادی په تناسب وخت ورکړی شي. ددې سره داجرگه دا غوښتنه هم کوي چې په فلمونو، ټېلی ویژن، رډیو، سټېج او نورو سر کاري او تدریسي ادارو کېښی دپښتو ژبې او دپښتون کلتور، تهذیب او ثقافت سپکاوی بند کړی شي. دجرگې غړی داغوښتنه هم کوي چې دپښتو ژبې دترقی لپاره دې په پېښور او کابل کېښی دپښتو اکیډميو ترمنځه رابطې تاندې کړی شي.

دپښتنو، افغانانو دا قامی جرگه داغوښتنه کوي چې په قبایلي پښتونخوا کېښی دې په رایج اېف سي ار نظام کېښی د روایتی او تاریخی جرگو دخوښې او رضا سره سم بدلون راوستی شي او دادې یقیني کړی شي

چې په نوي نظام کښې د قبایلي پښتونخوا ازاد او خود مختار حیثیت متاثر نه شي. ددې سره سره جرگه داغوبښتنه هم کوي چې د قبایلي سیمې سره تعلق لرونکو پښتنو ته دې هر قسمه سیاسي، جمهوري، ائیني او قانوني حقونه او د اېف سي ار خلاف په هائي کورټ کښې د اپیل کولو حق ورکړي شي.

د پښتنو، افغانانو د اقامي جرگه د پاکستان او افغانستان دواړو له حکومتونو نه داغوبښتنه کوي. چې د ډيورنډ د کرښې (Durand line) دواړو خواوو ته پرتو پښتنو، افغانانو ته دې بې تپوسه د تگ راتگ او د تجارت ازادۍ ورکړي.

د پښتنو، افغانانو دا نماینده جرگه د پاکستان د حکومت نه په کلکه دا غوښتنه کوي چې په افغانانو د ډيورنډ له کرښې نه دې خوا په راتگ لگولی بندیز بېرته واخلي او کوم افغانان چې یې نه دي را پرېښودي یایې ستانه کړي دي، مونږ ددې غیر اسلامي او غیر انساني سلوک په یو غږ غندنه کوو.

پښتو ټينگه کړه پښتونه چی هم ژبه ده هم توره ته هم دی ئی پښتون کړی ته هم دا کړه مشهوره پروفیسور اباسین یوسفزی

زرغون خان

(مبارز خاڼی)

چې نه راځي مي سترگو ته هيڅکله هيڅمهال هيڅ ومي نه ليدې که مې کتلي په هر لورې که وهم که گمان دی، که مې دې څه نور حواسه وښايه چې بې چيرې؟ اوله کومې ځاي مې څارې؟ دلره به خبر ښکاره شه تود مې کړه پر خپلو وړانگو داڅه د ژوند پر سيمه مې وريادی دغم شوې؟ چې ورننگوي سيمه ښه زما دتن په وينو کودې مې پر سر مات شول دمنگي زما د کور ژر وښايه چې رابه شي وريا له کومې لورې؟ بيا هم به پښتانه کړي په دې سيمه د سيالي کې راياد مې زرغون خان شو دنور زيو د تېر هغه چې به مړانه کې نامتود پښتنوؤ هغه چې به په ژبه د پښتو شعر ويلو هغه خود سيمي د ادب ښه پهلوان هغه رانه هېر نه کړې د پير يو په اوږد وکې ښاغلي هېواد مل چې په پښتو پښتون مين دی ښاغلي "هېواد مل دی او ښاغلي ئی اندونه هوسا، بسيا، نيکمرغه او لور لره ورکړې "انځور" نه کړې رنځور چې لاندی ئی دی ښه پراخه ای ته چې نه مې ذهن کې ځانيرې نه دې ونيم

یادونه: ۱- "انځور" - زرین انځور ۲- "ستوریو" - ستوري او کورنی ئی دغه شعر د زرغون خان نورزی د پنځه سوه کلن تین په مناسبت لیکل شوی او په هغه غونډه کښې چې په دې هکله د جرمنی د کولن په مبار کې په (۲۰۰۱/۳/۳) نیټه د پښتنو د کلتوري ټولنی له خوا جوړه شوې وه لوستل شوې دی.

پښتو

عمر پاڅون

که څوک غواړي پښتو ژبه دی غنی کړي په ملت کښې دی رایجه کړی ملی کړی بیا دی سیاله د قلم او د کتاب کړی په حکومت کی دی داخله کړی رسمی کړی چې د کار او د ډوډی بیا وسیله شی په ښوونځی کی دی شامله تعلیمی کړی کتابونه، مجلی او اخبارونه دی خپر پری برښنای میلیدیا دی ډیره کړی قوی کړی چې لیکونکی او لوستونکی دغه قوم شی پښتانه دی بیا پښتو باندي سیالی کړی پیژندل په ملی ژبه دود دستور دی یادول دی په ملت باندي جبری کړی خپل وحدت دی په ملی ژبه راټینگ کړی تمامیت دخپلی خاوری دی خوندي کړی

پښتونخوا

خپل ننگ غیرت پښتو حیا به گتم دسر په بیه پښتونخوا به گتم چې مائی نوم اخستی دابه گتم ضدی پښتون یم په ډیران ارت بایلیمه د پښتونخوا نوم پری لیکمه د پښتو پیژندگلو پښتونخوا ده یوه سیمه دزمر و پښتونخوا زمونږ د لویو د ورو پښتونخوا ملگروزه ئی په جنت باندي بایلیمه د پښتونخوا نوم پری لیکمه (اکمل لیونی - مردان)

ژبه او کلتور د قام او وطن په ابادی کښې مهمه ډول لوبوی، لدی امله د پښتنو ټولنیز او لسولیز گوند د خپلی ژبی او کلتور پر مختگ خپله بشپتی ډنډه کښې [د PSDP د منشور څخه] د پښتونولۍ، ټولنولۍ او اولسولۍ د پښتنو د ټولنیز اولسولیز گوند تادا او او بنسټ جوړوی [د PSDP د منشور څخه] د پښتو ټولنیز اولسولیز گوند د ټولو اولسولیزو خود ازادیت او خپلواکی د حق دفاع او ملاتړ کوی او استعمال په کلکه سر لاغندی [د PSDP د منشور څخه] د فکر، نظریو، مظاهرو، جلسونو او اقال ازادی بی درنگ، نسل ښخی او نرد امتیاز څخه د پښتنی ټولنیز او لسولی بنسټی غوښتنه ده. [د PSDP د منشور څخه] ازادی، هدایت (انصاف) او وروړولی د پښتنی ټولنیز او لسولی غوښتنی دی. [د PSDP د منشور څخه] که سپوره وی که پوره په شریکه به وی (باچا خان) Das Brot, ob belegt oder trocken, wird unter allen gemeinsm aufgeteilt (Batscha Chan) Butterd or unbuttered bread will be common (Bacha Khan)